

[Halvdan Henriksen.]

Visse af Bestemmelserne i Forslaget til Rigsdagsbeslutning kan maaske forekomme noget rigoristiske og andre overflødige og i og for sig ganske selvfølgelige i Forholdet til Danmark, men man faar nu engang sjældent noget gratis, heller ikke Gaver. I øvrigt er det, synes jeg, forstaaeligt nok, at Amerikas Forenede Stater har ønsket i Overenskomsten at indføre visse Bestemmelser, der skal tjene til at fastslaa en Sanering af Pengevæsenet og i det hele en økonomisk Forvaltning af Rigets Midler samt en forøget Produktion — ikke mindst det sidste er en nødvendig Forudsætning for at naa det Maal, der omtales i Indledningen til Konventionen om Europæisk Økonomisk Samarbejde, hvor det siges, at en stærk og sund europæisk Økonomi er af væsentlig Betydning for Opnaaelsen af De Forenede Nationers Formaal, og at Landenes økonomiske Systemer er afhængige af hverandre, samt at hver enkelts Velstand afhænger af alles Velstand. Det er kloge og gode Ord, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig.

Iøvrigt har jeg med Tilfredshed gjort mig bekendt med den Noteveksling, der har fundet Sted mellem Regeringen — den højtærede Udenrigsminister har gjort et stort og betydningsfuldt Arbejde paa dette Omraade — og Amerikas Forenede Staters Regering om Mestbegunstigelsesordningen vedrørende Omraader under Militærbesættelse, og jeg kan ganske tilslutte mig det Standpunkt, den højtærede Udenrigsminister har gjort sig til Talsmand for i denne Noteveksling. De forklarende Bemærkninger i Tillæget til Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende det økonomiske Samarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater, er meget betydningsfulde og af Værdi for Forstaaelsen af Forslagets Bestemmelser. Ikke mindst er det glædeligt at se, at der er Enighed om, at Forpligtelsen til at tilvejebringe Balance paa Budgettet ikke udelukker Underskud over kortere Perioder, men tager Sigte paa at gennemføre en Budgetpolitik, som tilvejebringer Balance paa Budgettet i det lange Løb. I det hele gælder det, at disse Tillægsbemærkninger baade klarer og forklarer mangt og meget i Forslaget. Gennem yderligere Forhandlinger maa man haabe, der kan skabes mere og større Klarhed. Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Thorkil Kristensen, i de Udtalelser, han har fremsat vedrørende disse Spørgsmaal og følgende ogsaa i hans Ønske om at faa skabt

størst mulig Klarhed i Forbindelse hermed, ligesom jeg kan tilslutte mig de Bemærkninger, mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, har fremsat angaaende Anvendelsen af disse saakaldte Marshall-Penge. Jeg beklager — og det er jeg sikker paa at den højtærede Udenrigsminister gør med mig —, at det ikke af den forelagte tosidede Overenskomst fremgaar, hvor stor Amerikas Forenede Staters Hjælp til Danmark vil blive ud over den allernærmeste Fremtid, lige saa lidt som det fremgaar af Overenskomsten — og det har ikke været muligt at faa Oplysning derom — hvilken Del af Hjælpen der er Laan, og hvilken der er Gave. Heller ikke Laanbetingelserne omtales i Overenskomsten, saa at vi ikke ved, om Laanet skal forrentes, hvornaar det skal tilbagebetales o. s. v. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Udenrigsminister og med ham den højtærede Finansminister, saa snart det er muligt, vil søge at skaffe sig Underretning herom og derefter give Rigsdagen Meddelelse om Resultatet.

Stort set synes jeg, at den højtærede Udenrigsminister har Ret, naar han i sin Forelæggelsestale i det andet høje Ting udtalte, at de Forpligtelser, Danmark paatager sig i Overenskomsten, ikke gaar ud over de Foranstaltninger, vi allerede har truffet og fortsat er indstillet paa at træffe.

Jeg har hørt Folk spørge, om Danmark nu ogsaa kunde være bekendt at modtage en saadan Gave som den, der her er Tale om i Forbindelse med Hjælpen fra Amerikas Forenede Stater, og jeg har svaret, at jeg ikke havde nogen som helst Betænkkelighed i saa Henseende. Danmark har mistet uhyre Værdier i Besættelsesaarene og trænger til den Hjælp, der her er Tale om. Men hertil kommer, at Danmark efter Besættelsen har maattet ofre Hundreder og atter Hundreder af Millioner Kroner paa at føde, klæde og give Husly til de mange uønskede tyske Flygtninge, der i Begyndelsen af 1945 væltede ind over Landets Grænser, uden at vi havde nogen Mulighed for at dæmme op mod denne Græshoppe-sværmm. Desværre har vi endnu et halvt Hundrede Tusinde Flygtninge, der tærer paa vore Ressourcer, og som de Allierede nu virkelig snart burde skille os af med. Derfor kan Danmark med oprejst Pande modtage Marshall-Hjælpen, som vi vil tage imod i samme gode Aand, i hvilken vi ved den gives.

Paa min Gruppes Vegne føjer jeg vor Tak til den Tak, der har lydt fra anden